

Мій однокласник став улюбленим дизайнером Ірини Білик

Коли я попросила одного з найвідоміших випускників факультету «Дизайну та реклами» Київського національного університету культури і мистецтв мого однокласника Андрія НИСИНЦЯ розповісти, як став топовим графічним дизайнером столиці та улюбленим художником поп-діви Ірини Білик, він з легкою посмішкою відповів: «Випадково! А ще не обійшлося без наполегливості та систематичної самоосвіти».

Та чи варто дивуватися? Наш земляк від природи має особливий дар – «запалювати» оточуючих своєю неймовірною енергетикою. Він ще зі школи володів тонким відчуттям стилю і гумору, непогано малював і навіть писав вірші. Андрій був призером щорічного обласного фестивалю власної дитячої поезії «Провесін», його вірші були опубліковані на сторінках «Надслучанського вісника».

Так склалися обставини, що після закінчення школи він продовжив навчання у Березнівському ВПУ та здобув професію оператора комп'ютерного набору. Згодом відслужив 2 роки у Внутрішніх військах Національної гвардії України (м. Львів).

Від офіціанта до столичного арт-директора

Андрій запевняє, що художником себе не вважає, а до світу графіки потрапив методом проб, змінивши чимало професій.

– О, Господи, ким я тільки не працював: офіціантом, різноробочим на будівництві, менеджером з продажу на меблевій фабриці, консультантом в магазині одягу, – розповідає він. – Все змінилося, коли померла мама, я вже не хотів і не міг перебувати у Березному. Подався до столиці, напросився на кілька днів до знайомого, а далі вла-

дився, бо не хотів втрачати ще один рік та знову здавати ЗНО.

Провінційний хлопчина викручався, як міг: вдень працював адміністратором у магазині, ввечері – на пари, шукав різного роду підробіток. Було дуже складно, адже мусив оплачувати недешеве навчання, квартиру та хоч якось прохарчуватися.

– Сказати, що було складно – це нічого не сказати, – пригадує однокласник, – але все, як у приказці: все, що нас не вбиває – робить нас сильнішими. Вже на другому курсі я пішов працювати за спеціальністю. Спочатку графічним дизайнером страхової групи «ТАС», згодом фрілансером (вільнонайманець, позаштатний працівник, одночасно може працювати на декілька фірм), далі дизайнером реклами у ПАТ «Укрпошта», арт-директором Міжнародної PR-компанії SPN Communications, нині – арт-директор Міжнародної рекламної компанії «ПостМедіа».

Конструктор

розумних форм

Запитую у співрозмовника, чим відрізняється дизайнер від художника?

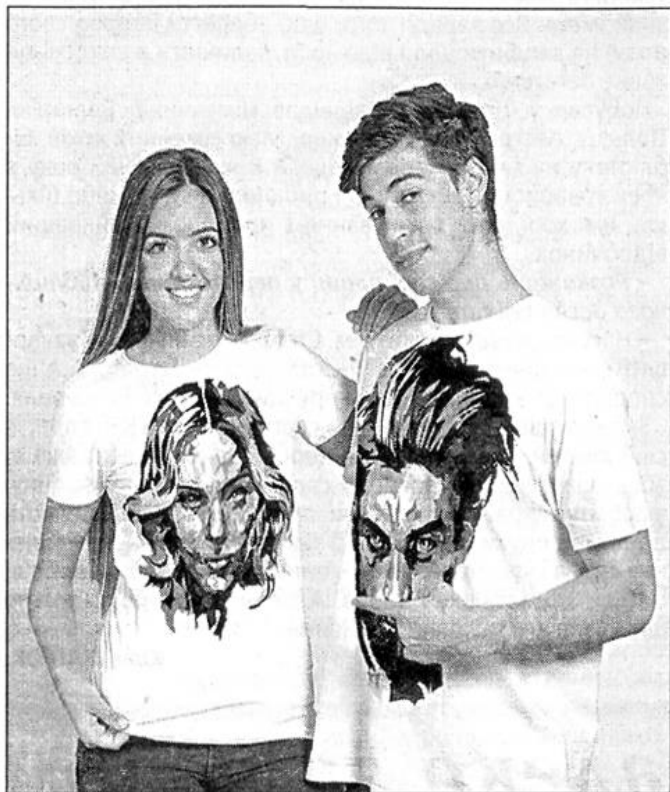
– Знаєш, якимось язик не повертається...

Ранкове селфі.

штувався до модного бутіка одягу «Colin's» консультантом. Насправді ця робота мені дуже подобалася, але я прагнув розвитку, за рік навіть став там адміністратором. І зрозумів, що без освіти у Києві немає що робити, тому вирішив стати дизайнером одягу.

Мені довелося добряче попрацювати над шкільною програмою і навіть здати ЗНО на 168 балів. Але, як з'ясувалося, в університеті, куди я подав документи на омріяну спеціальність, банально не було місць. Мені запропонували «Графічний дизайн та рекламу». Я пого-

ся назвати себе художником. Навіть

Ірина БІЛИК у футболці від улюбленого дизайнера.
не пригадую, щоб цим захоплювався в дитинстві. Скіль-

Ранкове селфі.

ської естради Ірина Білик вирішила випустити футболку з принтом свого портрета, що його намалював сучасний київський художник Андрій Нисинець, якого вона називає своїм улюбленим майстром.

— Дійсно, Ірина Білик називає мене своїм улюбленим художником та особистим дизайнером і я, скажу відверто, неабияк пишаюся цим статусом, — зауважує Андрій.

До слова, портрет артистки вийшов вельми незвичайним, чому сприяли насичені тони у новому забарвленні його авторської техніки. Потому саме він займався розробкою МЕРЧ-продукції Всеукраїнського туру “Без гриму” Ірини Білик, навіть знявся в одному з її кліпів. Відтоді вони товаришують і наш земляк особисто погоджує усі дизайнерські роботи над її проектами.

Дизайнер – не просто професія

Цікавлюся у дизайнера реклами, з чого починається робота, чи не з ескізів, бува?

Його обличчя набуває ділового вигляду і він відповідає: — Будь-який проєкт розпочинається з розмови із замовником. Обговорюємо завдання, деталі та те, яким він уявляє кінцевий результат. Від правильного визначення завдання залежить швидкість роботи і, власне її успіх. А вже наступний етап — це ескізи, начерки і остаточні макети ідентифікуючих матеріалів.

Андрій, як і належить сучасним українським митцям, співпрацює з багатьма зірками шоу-бізнесу, модельєрами та дизайнерами. У його творчому доробку оновлений ребрендинг (активна маркетингова стратегія) та розробка принтів з використанням філателії на сувенірну продукцію Укрпошти, ескізи одягу та тканини для українських та російських дизайнерів одягу, авторські ілюстрації у журналах та блогах, співпраця з Іриною Білик, розробка одягу для червоної доріжки та відеороликів Анжеліки Варум, груп «KAZAKY» та «Вінтаж», шоу-програм

Фірмовий стиль Андрія на одязі та полотні.

не пригадує, що він захоплювався в дитинстві. Схоже, якби себе пам'ятаю, то мама перебивала мені малюнки на вікні, певне, так прищеплювала любов до прекрасного, – жартує Андрій. – В школі зацікавився геометрією, тоді взяв до рук олівець, почав робити якісь непевні штрихи, та й довелося попрактикуватися у художньому малюванні, коли відбував службу у Збройних силах України.

Насправді Андрій Нисинець лукавить, адже він започаткував власний авторський стиль абстракціонізму у написанні картин. Сьогодні вони користуються неабиякою популярністю в Україні та за кордоном. Окрім того, він є власником авторського бренду «Andrii Nisynets», і займається друком оригінальних принтів на одязі.

– А графічний дизайнер у сфері реклами – це як письменник, редактор і видавець в одній особі. Він повинен враховувати усі побажання клієнта, – продовжує митець. – Це творча імпровізація. Є навіть невеликий недолік: помічаю роботу аматорів графіків усюди, бо фактично спробував себе у багатьох сферах дизайну. Приміром, беру до рук журнал, газету чи навіть ресторанне меню, і, перш за все, уважно розглядаю верстку, помічаю усі недоліки та можливі коригування.

Улюблений художник Ірини Білик

Кілька років тому уся столична преса рясніла численними повідомленнями, що популярна поп-діва україн-

«Фішка», «Орел і решка» та багато іншого.

До того ж, певний період митець викладав у приватній школі «Wonderlab» на курсах «Книжкова ілюстрація» та «Комікси Марвел».

Поживемо – побачимо

Насамкінець запитую у відомого земляка, звідки він черпає натхнення, та про плани на найближчі 10 років.

– Не повіриш, надихає все, що завгодно. Страшенно люблю подорожувати, спілкуватися з людьми різних професій, – відповідає він. – А коли свідомо намагаюся надихнутися, то не завжди вдається. Буває, що ідеї приходять спонтанно: з життєвих ситуацій, випадкових словосполучень, фільмів і книжок. Чим більше образів ти поглинаєш, тим цікавішими виходять фінішні комбінації.

Стосовно планів... Я живу сьогоднішнім днем, не можу спрогнозувати, де буду через рік, а що вже казати про десять. Можливо, захочу глобальних змін, спробую опанувати нову професію. Поживемо – побачимо.

А я сподіваюся, що ще не раз тішитимуся успіхами мого однокласника, талановитого дизайнера, який зумів перетворити звичайне захоплення у справу життя.

Юлія ІВАНЮК.